

Jens Foged (V):

Jeg vil gerne takke finansministeren for det forslag, der er fremsat, og de ændringsforslag, der nu er stillet, hvorefter man forhøjer de 22.000 kr., som gælder nu, ikke blot til 25.000 kr. som foreslået, men til 30.000 kr. Vi finder, at det er rigtigt, og vi er også tilfredse med, at finansministeren har gjort de nye grænser gældende fra 1974, sådan at det virkelig kan komme til at virke med det samme.

Når det er sagt, så vil jeg gerne sige, at det i øvrigt er en farlig historie for en finansminister at fremsætte nogle små forslag med nogle reguleringer, når det skal afstedkomme, at hele lovkomplekset skal tages op til behandling. Jeg erindrer fra tidligere tider i dette ting, at vi meget nøje har fulgt den procedure, at vi holdt os til de fremsatte lovforslag om ændringer, og kun hvis der var absolut enighed i udvalget — og normalt også enighed med ministeren — så gik vi videre.

Der er mange af de tanker, som har været fremført både i udvalget og også her i salen, som vi sådan set har sympati for. Vi finder ikke, tidspunktet er korrekt til at tage dem op på nuværende tidspunkt, og jeg kan på det grundlag ganske tilslutte mig det, det ærede medlem hr. Grünbaum har sagt.

Jeg finder for øvrigt, at sagen giver anledning til at anmode det såkaldte udvalg for arbejdsgangen i dette folketing om at tage det spørgsmål op til drøftelse, om et forslag i den grad kan ændre identitet. Det må nu være sådan, at regeringen kan vide, på hvilken måde et sådant forholdsvis lille forslag bliver behandlet i udvalget. Det må også være medlemmernes opgave at indordne sig under en arbejdsgang, som man er enig om. Medlemmerne har også brug for, at man i arbejdsgangsudvalget tager stilling til, på hvilken måde man kan behandle sagen. Endelig må det være sådan, at den befolkning, der skal til at leve under disse love, har rimelig tid til under udvalgsbehandlingen og mellem første, anden og tredje be-

handling at behandle disse ting og komme i udvalgmøderne og protestere eller give tilslutning. Det er både over for regeringen, over for medlemmerne og over for befolkningen ukorrekt at fremsætte forslag om så store ændringer som ændringsforslag. Man må henvise til, at partierne kan fremsætte forslag til ændring af loven, og derved give folketinget rimelig tid til at behandle disse ting.

Jeg anbefaler de af flertallet og ministeren stillede ændringsforslag og anbefaler, at man stemmer imod de af hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Glistrup stillede ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette forslag har øjensynligt givet anledning til en principiel debat, og jeg anbefaler både hr. Grünbaums og hr. Jens Fogeds partier at indanke sagen for udvalget for forretningsordenen. Hvis deres ord skal tages alvorligt, må det være en naturlig konsekvens.

Jeg kan være enig i de afvisninger, der har været af hr. Glistrups forslag om, at man helt skal ændre loven fra at være en lov, der gælder for folk, der er over 67 år, til at gælde samtlige skatteydere. Jeg ville føle det rimeligt, om de to partier, der så stærkt har brugt talerstolen til at angribe retten til at fremsætte ændringsforslag, indankede dette forslag for udvalget for forretningsordenen. Jeg er bange for, at man skal lade være at bruge så store ord, hvis man ikke er parat til at tage konsekvenserne.

Derimod kan jeg ikke se — og de jurister, jeg har drøftet det med, er enige med mig — at der er nogen som helst grund til at komme med indvendinger i anledning af de radikale ændringsforslag. Vi har fremsat tre ændringsforslag i udvalget, og deraf har praktisk talt det samlede udvalg støttet de to.

Det tredje, som man ikke har støttet, drejer sig om en lille ændring. Det er ukorrekt, når hr. Grünbaum siger, at lovforslag nr. 6, fremsat af finansministeren, alene indebærer en ændring af beløbet. Hvis hr.